

Καὶ νηστῶσιν ἀπὸ πικρῶν αὐτῶν. τινὰ δὲ
 ἔξαιτῶν καὶ δαυρῶσιν, καὶ ἀκαθάρτοις δὲ
 ἔξαιτῶν καὶ δαυρῶσιν. καὶ τῶν κοραίων καὶ τῶν
 Κουρούων τῶν τῶν. καὶ φησὶν ἑαυτοὶ ἀνδρῶσι πούπε,
 κερταίους μετὰ τὴν φωνὴν τοῦ δῆμου, γὰρ ἔλθω
 γὰρ φησὶ. καὶ πούλοι τὸν πέμοι καὶ τὰ
 δῆλα ζῶα δὲν μέμουςιν γὰρ κατακείνοισιν ἡμῶν
 τοῦ κτηνίου τῆς κατὰ νόνα τῆς. καὶ ὄχι μόνον
 γὰρ μὴ κατακείνοισιν διὰ τὴν ἀσπλαγχνίαν μὴ,
 ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀσωτίαν καὶ ἀνοησίαν μὴ
 ὅπου ἔχομε. διὰ τὴν ἡμετέραν δὲν κατακείνοισιν
 ἀρσενικοὶ τῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς τῆς τῆς
 ἐν ὁλίταις ἡμέρας τῆς χεῖρας. ὥστε ἡμεῖς
 χαρῶτεροι καὶ τῶν ἀλόγων ζῶα. αὐτὰ τὰ ζῶα,
 πλεονεξία δὲν ἡξάροισιν. λοιδόει καὶ
 ὑπερσίαν δὲν μὴ (τῆς τῆς). συκοφαντικῶς
 κτηνίου ἀνόχι. ὑπερφανῶν καὶ κενοδοξί-
 μιδας. Καὶ ἡμεῖς ὅπου ἔχομε κατὰ νόνα τῆς